

Dr. I. D. Višnjević, rektor grkt.
Zagreb 8. 8.

ЧУСКИ НОВИНИ

ЗАРУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

ЗОС „ПРОСВИТИ”

Упражнение "Просвигти" пайдердеччайше дзе-
куе шыроким, котры даюжося, да ше отрима
"Часень Просвіті".

Ініціальний, Копперативи, Валаскому Уар. Одбору, Землемісакому уздрожжю, Водній Задругти, Церковному обществу, котри и матеріально помогли; інтелігенції котра участвовали у роботи и пінцкам антарктическим школам — служи на честь така робота за народну спрашую. Інка доказа що все може зосвяту и любому та своєму народу зробити.

З окрієд дзеку "Просвіта" тих осібом, які своїм нагороди добити на виставі пекло-віли "Просвіти". Висока славомисць у своїм задатку из той листка - час аешк, и мы ю явно хваліме.

Свою награди подаровали „Простити“: и. п. Ганчча Тихкова, паніматка, Шандор Ержика, Конч Олена, Бладас Любка, Рот Ерніка, Надя Марк и Стрибер Агафія.

Найновши вести.

Сантастер пред падом.

у Єспанії національна армія під команду генерала Давида стала напереди вірою вароши Сантандеру, котрі бояться відійти уж з навчанням. Бояться відійти з фронту і націоналісти скоро без борги иду наперед. На других фронтах у Єспанії пот важливіших перемін.

100,000 войска

же уж Японка у Китаю под варшавом Нанкинс, клюя котрого бешені терористи кираваа борба. Чем у сдней великой хижки (небодеру) по бомбардованию од странни японских бомбардерах было 300 мертвих. До одлучнай битки ище не пришло, але обидна страни ше фришка приправлю за одлучну борбу. Америка авдармо поволюе обидна страни да на мирни способы выровнью свою рахунки.

За нови пејсаж.

Од 50, 20, 10, 2 и 1 днв. и 50 пар
министерство финансійох розшикоано уже
конкурс за найлакші сінки (гравія Й. В.
Крамя Петра II, державни герб и други)
котри буду на венеціу вибити. Награди
за тоти сінки од 10.000 до 500 д.

Сотрудник не придет

Большевики у Сантаандеру авт. ис-
лочекали час, кеди ше народне войско
прибайки варошу, алис уже даень скорей
в варошу езекин. Народна милиция пре-
шла (у народному войску и видю зос-
народом личекала народне войско, котре
котре 25. пред вечаром вонило до Сантаан-
деру. Теран цала сиверна Испания при-
няе под народну владу и войско все тогто
краю пойдзе под Мадрид датам вада
большевикам остатай удар.

Наша „Просвіта“

(Реферат секретара „Пропаганди“ читане на XVII главней сходзкі у Мінскім цэнтру 2. августа 1937 г.)

"Прогноза" уходя до 17-ого року своєго життя. Вона сподівалася на кельмозна свійські обов'язки та своєму народу. Успіхи, які буде блукати, не може затаїць, а у кельмопоти які були вскіші, причину їх треба від глядати у злодебрих українських та польських полібоях. За този седемнадцять років нашого культурного життя, находило дружество та величчюкосци. Сами за себе партії, ми піс замагали як аже аналіз та мотиви та плоди тих які скрояли — вини та. Народні дому у Кересире, Народна друкарня, своєї інженерії, визнання та часовися поставлені та отримані з наших земель та громад.

А тепер прейдземе на просвітну роботу управління одбору у підсумку року.

У прешлому році т. В. од 29-ХІ-1936 року здійснивши цю вимірювальну роботу, т. полік. амбасадиця просвітитов одбор отримав табличку засидання з єю дванадцятьма точками, котрі були на дисципліні шарів у актуальних роботах.

Робота управного сдбору була у главним ортванизацией, як то було в прошлій складаній понеділіце. Управни сдбор мав предечки цими часами своїй діяльності, же своїми цюсів. цружився, то свояна народу, а вони вже управитель того добра. Але було жу и то претензії, як тоді скішала під ім'є обгат на теж на чим стала пред земляць роками. Чая хиба була я не заходили до того, які хиба була, як літом 1923 року було уписано 561 членів, люття за 13 роки тоді членство народилося за 267 членів. Келд важливе ще од тих членів умарал 82 всіх стварис поважуваний внесло 105 членів.

З одного боку недбалосць з другого боку моральна поганюсць не дали да це викредитув. Річне членство, котре мусив бути зроблено одним дружтвом, почало з року на рік було менше. Док 1923 року було уписано 214 річних членів дружтва, і відомо 1936 року було уписано лише 99 членів. Протягом цього року було 73 членів по значині як з 1923, як і 1936 року поважніша було за 26 членів, але тому ж скажемо що одні з них не підтвердили

може аж після цього, вен спака вине якнайші. Таке підтвердження доведе бе Пресвіту споді-
га дія до чреції. Муничі доложив тут то-
му чину що та, що од почесних членів як и
угемельтських своєї членивки уклада єс под-
мірзли вже 111 членів, юп остана же ма до
кінця 1930 року жало 546 угемельтських
членів, а 98 роців. Но чудо діло ще
що оббор старал тут вло впорядки. У тим
напрямку віддає юс пресвіка яко русківна
войсками, друковані членівки карен, зробока
карітотека все вітчії мож установиць и конт-
ролює точне напредовані членствза, зупорта-
не пренофета грейс починок, а у тим цільо
сторони лотирка все дегустации поєдиних
Читальниах и панах організаційах у Срібле.
Результат того юс таки велики, як би мушел
буц, але вважаємо юс же юп муші до кон-
ца того року буц, даліко вікши и красни.
За герав поєнчанів членствза стой так: Утем-
ельтських членів у тим року уникнуло юс 8
и роців членів 101. Най за 15 роки зяя так
напредуємо, юс би не шмело буц, вен тако-
того членства випорядки.

У винаховдено членкостях пре котре членство не так роско, утвърдасе, же гайдан аричная як да падловирка до управного одбору. Широки маси оставали не заинтересованi. Тоти по могли народ порушац з помощью Прасв. одбору, не сеянi велиораз пред свою личну княжносцю. Не зорганизованi жили док живи, а вси кед тато животарен було вешай на "шкоду як ни хасец дружину", кой була виновата "Прасвите".

Забувало ми на то, що у дружтві шів
яка після патріційської лист членів, але які су
Цей бувше у віднім відмінні пісні чесні франко-
лікі, котрі речів тачко виконаною своєю обов'язкою
як і робі відно до поклону „Прогнозу”, вони
зарок сайду в шесту... И у тим разом
подозвавши як да управляє одбор пребіс та
Читальці в нашою організації, котрі до тієї
не буди більш зачленені, тараз су члены Прог
нозу: Так постали членами: Петровска Прог
ноза, Миселівська Читальня, Бачинська Чи
тальня, в Кенцурське прогноза. Одбор не від
дає, але и підпізн організацій котрі не мож
нічник уску візу зос „Прогнозу” булу відмінної
своїй ефективностій організації. Прей тих „Ін
гіанськох” и організаційних дойламе до член
ства, а прейс висто до розширення и зрошен
тах „Прогнозу”. (Слайд бувве

Рома Г. Слобода РИПД-а
у Руским Керсцтэрре 1973. р.
(лібо Дружбагра «Просвітіе»)

Духовней и світськай руско-укр. интелигенції

Предомніу перші числа десницьких наших новинкох. Не можем а да зосинішого щерца не привантам тоді красни новинки. Приволуєм на шицьких роботікох коло тих новинкох, на шицьких читательсьох и на шицьких малючкіх читальникех всільке благословене Боже.

До Вас моїо іннотців, и. п. учительки и учитеle, а так исто и шицка наша интелигенційо стоб, як ви тута «Нашу Заградку» розшири, як буде ушорена и які вона плоди принесе за будучнощнамого народу. Кажди у сорвісци обовязані, да помога, да розширюєт туту «Нашу Заградку». Да до ней посила плоди свого письства.

Барз же будзем цешиц, кад ми редакція докви, же мушка видават друге видане першого числа. Цеца така мала, же и пийхудобійше дзен'ко годно пітиціц мешчанко за «Нашу Заградку» по 1 динар.

Руски Керестур на ораздник Превображення 1937.

† ДІОНИЗІЙ, владика

Нашо нови церкви.

Красни доказ любови до своєї віри и народній спільноти дали нам прешлого року півто браца у Славонії и Боснії, кед у тих часах ческих часох збудовали два красни храми божо, котрих слики приношиме. Да тё може подправно розумки, які то вілька жертва тих

Наша греко-кат. церква у Девятини (Босна).

наших людзох треба знац, же наше каселанца у Боснії барз худобни, бо жем жаю людву и мало, парохі тиж малхи, заробку якого, так же людзе часто й гладую. Але тоді наспо братца напак свидоми, же лем церква их трима у тромяди, брані и заступа, же священик их едини помочеїк и зато же гарюю до церкви и остатнія жертвує за церковни потреби.

Вони складали на тоді церкви, иа ганьбели же ходиц и питац од людзох дарунки на храм Божи. Кед вони а таку любови робеля да себе створя — юбдую церкви, дзе же буду збераш и видно Богу служиц, ми, чо маємо одавши своєї красни вельких церкви, ста-

Наша греко-кат. церква у Каніжі (Словенія)

райже тё не забуд на іх, але же їх тримац, до них ходзяк и Богу же моліц и за нас и за шешівну долю нашого руского народу.

Церква у Девятини то ванна найбекиці церква у Боснії су тому збудована у національній українській фурні (стали). Тога церква кіце ве доверенна. Церкву у Каніжі збудовали людзе за єдно лято з наїпекшу усилюючису и цеку. За буловлю церкви у Девятини найбекшу заслугу має домашній паженець Юстицій, котри на чуто шицьких тогу церкви мож повесці з європейським супорядком. За паженку церкву исту заслугу ма о. М. Орос, котри знал так людах зложиц и одушевені, же же людзе веде напред другого обетованыи у роботи и жертвеності.

За єдину и другу церкву жертвовали и нашо людзе у Бачкії и Срімс и своїма жертвами велько приносяли, же авзи непка стоб и українську нашо вадлии и шведочча побажаніци и зложисци руско-українського народу. Зато и приношиме их слики, да шицьки видза це же од тих жертвових створело.

Жиди йойча.

Медзи Жидамі у цілях паясце терав язьки, якож и велька брига панув. Но їх держава у Палестині, котру а помоцу Англії в фінансовох спілі Жидан створиц, почала ше барз кивати. Араба, котрих у Палестині велька велька всікінна але свою одручу борбу проши Жидох іссцигли то, же ізраїльська англійська комесня, котра була послана да преучи обставини у Палестині, предложила англійській влади, да цалу Палестину подзвіїти три часы: да навтра від'їх вікуну арабську державу, нец малку ізидовську и єдна часц зосварошем Брусаціком, Назаретом и Вифлєємом да останю под англійську владу.

Жидзи би достали лес пяту часц Палестини дес 5.000 кр. илюм. неимодлій жемн и то би малу буц їх держава. Розуми ше, Жидзи таїх порозумелі, же тода їх «держава» була би лем людзом на шміх и прето а цалого іхвіта посилаю протести до Лондону и питаю цалу Палестину за себе. Англія им не зможе відповісти, теч би можебул и сцела — бо Жидзи у Англії моцни вплив маю — бо же біл Арабія. И так Жидзи останю и надалі праці свой держави-імовіщики, як чо им у са. Писму и проречено.

Рахунок „Просвіти“ за 1936 року.

Готовина лес 1935 року	10.113.39
За членаркну	830--
Даровано за Р.Н.П.Д.	39.318—
" Друккарно	25.891—
За календар 935 р.	2.832.64
" 936 р.	8.891—
" 937 р.	8.824.50
Складена главнина	12.441—
Складени интерес	689—
За наукові	1.831.50
" біблій	3.335.50
" читанки	2.334—
" буквари	4.119.50
За Ружанцово кайжочки	208—
За „Пупче“	30—
За Народна Писат	20—
Врачено од кооп. и Н.С.С.д. каси	1.625--
За ытам, нар. Дому кооп.	2.000—
" Предану іпотому	1.800—
" Клініці	377.75
" Фонд слакох	300—
" Амманах	190--
" Понту	163.50
" Кайжу Літургія	3—
	Ведно: 128.418.28

Видато:	
За друковані кал. 937 р.	11.500—
Потпори и хонорари	6.600--
За кінтої	1.614.50
Скл. главница	10.000—
" іпотереш	40—
За увод електрик у Прос и Друк.	4.279—
За слока и привіла	5.500—
За Амманах пожичено	7.050—
Улок. у пош. штед.	25.000--
За такси, марки и комесії пра Друк.	1.469—
За Друкарію	2.041—
За шову	3.225—
Пожичено Друкарні	5.030—
За розберацк и складане друк.	1.208—
Екранменти и дозволи	593.50
Пенота и телеграми	646.68
	Ведно 85.775.68

Вредносні папери лес 935. р.	57.632.15
Вредносні папери лес 936. р.	29.000—
	Ведно 86.632.15

У вредносніх паперох видато	3.500—
Остала 83.132.15	

Остала готовина 42.642.60	
" у паперох 83.132.15	

Масток „Просвіти“	Ведно 125.774.75
-------------------	------------------

Інвентар цалого маєтку и длустви 1936 року

Перевіжки у готовини	10.524.78
" чеках	32.117.82
Вред. паперох	83.132.15
" Катализах	47.370—
" біблійах	64.270—
" читанках	4.840—
" букварох	950—
" Нар. висновох	3.105—
" „Пупча“	264—
" Руж. кайжочках	720—
" Кайж. Сфт. даники	3.500—
" Граматикох	1.245—
" Кітк. Кир. и Мефодія	852—
" Старих кал.	3.600—
" Кал. од 937. р.	1710—
" Чл. Ревітанді	5.060—
" Каматох	12.450—
Вред. інвентару	40.800—
	Ведно 314.820.75 29.000
	29.000—

Чисто добро:	285.820.75
--------------	------------

Брату! Шестро!

Придаваме ци до рукох перше число першого чарого дасцівскаго часопису „Наша Заградка“: Може тог часопис не таки як други часописы, — што вон нам. З вельміма жертвами и ище веншу любову пущаме го до звеста меды наших наймладших з цільком, да од темея ночне будоваць тог, о чим що уж 19 роки бориме: да створи од наших дзецюх свідомих Русінок-Українок, котры ще не буду ганьбіць од своіго, але ще буду пешник и поношиць, же вони синове 15 мілійнового народу, хтори ма за собу славну гонь бозищ прещілості. Выховаваць єще „Наша Заградка“ синох и дивівки, добrego шерца, характерных и витирвалих у роботи за добро свійого народу, в котрима ще не буду венчай оруціваваць як вони широтками.

„Наша Заградка“ будзе на помощ учителем, лавоцом и родителем у вахованю дзецюх по школах и домах. По школах дзе есть руски одішки, вона будзе на вельмі помоць, а две руских оділех пот, там вона будзе ища сторна потребиши. Там жуна буде родителя — учительни, а „Заградка“ юм поможе у тей ческай роботи. Неопросціи грых процівітія свійого народу зробікажды тог, котры ванадзе в а віпольнірвання скотх должностях у тей роботи — вихованія дзецюх.

Наши дзеці, буду нашо жвератко.

Модліме це брату, шестро, да нам поможеш по своїх способностях у віпользованіи святого діла. Помоць твоя най буде у писанію, вібранію предплатніх, дарунках, ровпредаваню и т. д. Всікі туту дужносці не в терху, але в радосці, свідоми же віпольнівш і ти свой обов'язки ти народу. Бо вони ци не надрівна під людзюх, котры примаю велики гонорари, але приходзяць од людзюх котры любіть свой народ так як то и ти любіш и котрим твою ревуженію важносці и вадатку того часопису, буде — єдина награда.

Прикладаме чеки на котрих пошилець назбераки цескі.

Цеш одному примиришку 1 динар, а розна предплаты 10 динарів. З добру дзеку може тог часопис купиць и найхудобільше дзеціко.

До другога вагону уходзели вагон. Пан Гірмата себе здихла: „Як як мы жаль ко-якох, Им найгорше. Гонь по жмы, гонь по горучави муша сполніваваць свою дужносці, но ще им заповеда.“

„Не сажайце их. Им не найгорше“ — умішал ще роботніх. „И я бул вонк и добре ми було. Бул сом здрани и не мал сом чек-ку роботу. А тэрва... лем да виданце як то шестнаць годзяніків даень рубаш дрэва у лише...“ И почал зос чарніка фарбами сплюшіживати роботніх у лише. Пан Гірмата видзяло ще по ней, була добродушна, чесна жена. Вона ёсць швидко зняла. Ігораз пристада гу роботніков и почала гутории, як живот чловечы барэ ческі. Вец почала прыповедаць о амеріканскіх роботніх и своїх поношагах у Амерыкі. Указало ёсць, ще ще розумн и до лесовіх работах и отым побешедоша з роботнікам. Признаўала му, якіх іх надійца ніска... Роботнікі помек. Не було ще з кім сячніц. Настала помірліва атмосфера.

Еден млади пан почал ёсць и понукнул роботніх зос крашне нарезану, швижу шунку зос жемайкіми. Роботнікі барэ учтиво одбыли пошуки и віяк на сцели празе ёдзеко. Гест младога пана барэ ёсць ми попачея, а ўсе баржай триманія роботніх, з тым, ука-

зію ще направиць ище ёдна священническі ризы и ёдна новы дніякіскі. Отже за 1000 дзшари троі новы ризы. Же ёсць то могло арабік, маме подзеконаць нашай нашай учительніцай Лікарёвой, хтора вон намоду інженерах тогі ризы упіла.

Хто ёсць на свою адресу прымац Часопис нашам то яві.

Кед ёсць пайдзе да хто, кому ёсць посыпані Часопіс, же бы не моголі лебі ѹспел прымац, ходліже го най пах го краци. Хто нам не врацы до 15. септембры 1937. року перше число, ми го значаме як свійого предплатніка.

У мену Божім, кожды до діла!

Редакція „НАША ЗАГРАДКА“.

ДЮРДЬОВ.

Прешлай саботы адбуло ёсць у нашай парохіяльнай церкvi по водосвятыю пошыпленія новаго ківоту. Стари наші ківоты будзены напісце стари. Уж після донъю аланеты и дрэвоточы, а він не чудо, бо в од тэдк, са кедк и наша церкві т. І. уж 37 років стари. Бул наш стари ківот обычна дрэвена іадичка зос билу фарбу а даць в зос броншом пофарбела, цалком недостойна, бо ше у кей чуяло Найсвятышы Тайни и по своім яўскапеніям віпартруку; и по майстрошы хторы ю зробеся. Ипак наш кірот, панесе достойны за чуваю Найсвятышых Тайнох, украс в выпаго престола и цалей нашай церкви! Будовніги в у віаантанскім стылі зос куполу у свомі стредку, а цыпок у злату. Майстор Іван Сотер зос Нового Саду дал себе труду, да ківот будзе панесе достойно обіталиште Ісуса Христа у Найсвятышых Тайнох. Ківот пана направиць парохіяника наша Марія П. р. В.

Істога дня адбуло ёсць и віпартукія новых церковных священіческіх риз. Парохіяны Махал Р. показоўвал на потребы церкви суму од 1000 джнарая и за ту туту суму направілі ёдни новы ризы, у хторых тогі ўж служы-

зали, же вони сцу да хто чловечы живот, котры треба да олвітуя их роботы, але не щадзан су цудзаго. А то красне свойство чловека: „Старыц ёсць в себі, але кя занядзіц и то буц глядні цудасто“.

Несадуга вінши роботнікі. Котры ёсце осталі у вагону, постаяні ёсце як ёдна фамілія. Було нас дас пяцінац у вагонку, а скоро зме вінши відзяли адку бешеду, кой о чым. О краю, о хаме, о путованию. Мірослав и гу міс приходзяць і започываюць „муздри бешеды“. Я прешол су другому облаку и бул сом блісні гу дружтву пан Гірмата, од котрой сом доказаць же путь да Царквецца гу свойкі дзінкі. Там путавала к Варвара.

Варвара цалком осяла, бешедзівала, пімежыла ёсць, франтовала, шпінала. У ней була якакі дзінкіська радосць, якую я давно не відзялі.

Які красны вона себе арыі пригіпівалада! Які красны дзінкіська радосць була на сіліцу и за пінженту, шмінку стар! Цалі вагон разімсялялі и разбенедылі. Тунел за тунелом ішлі. Ровно зме облякі муніцілі змаграць. Іскрэдзі Мірославу Варвару сірэвад же ўж ту тунел, ласкедзі вока Пого. И шыцко то були прозадзяне зос шыхоя. Уж зме прешли и славни Цезарыя. Тэрва ми було

а маю ще направиць ище ёдна священническі ризы и ёдна новы дніякіскі. Отже за 1000 дзшари троі новы ризы. Же ёсць то могло арабік, маме подзеконаць нашай нашай учительніцай Лікарёвой, хтора вон намоду інженерах тогі ризы упіла.

Ризы шыцкі троі нашеце су прекрасныя славу Божку и на чесць нашай парохні з тым дарователем, хтора зос свою жертволовібіносць дали моціўнага, да ині тіцы діса и скончыча. Бог цай им націлік и на тым и на другім ліпене!

Петровци.

Натцівеле Міклошевскаго хору. Для 8. тога мешчана малк зме госьціх — шыцавані хор зос Міклошевцах. Рано шыцаваць хор у церкви на Служби Божкі. Зос хором управи п. Мірія Гірдовіч, богослов. Можеме півесці ёсць хор залабел барэ красні тіжд у душі наших людзюх, котрым не бара потачка красна пісні, а особено „Іхс хорушик“, „Хостойно“ и „Да исподніяйся“. Могли бы ёсць и пашо шыцаваць упатрні на тот хор в пейсі шыдлом Міклошевчаніах.

Попольдніо отрымае Пречаслава за дзеяні, котра мала красны усіх, як матеріялі так і моралік. — Вечар отрымана представіца за старшых, котру вінчаваць барэ краске число людзюх. На програму були шыцавані, од хто-рэх ёсць пайвеція начальні: Гандзя, Жепчычок бренчичок. Потым школьні дали представу „Я і сінокосу“. Можеме півесці, ёсць і тока точка мала барэ красны усіх, бо бадзіче пірагу-мелк задачу, хтору вінчали на себе. Една хіба бы ёсць могла пайвеці, а то в, як треба было кус венчай положні труду на пляніце, а особено пры хлапцох. Добре басілія Олга и Ілько Костельны, вец К. Гірдовіч, а особено М. Міктров (Клем). Остатна точка була шыцавані школьнія. И тот хор тогі не бара вельмі залабел барэ красне вражэніе на нас. Найкрайша була шыцаванка „Влестку сонце“. По програму була танец.

СПОРТ. Для 8. т. я. отрымалі футбольскі змаганія спорт клубом зос Міклошевцах и пашым спорт клубом. Сама утакміца була досці красна, але на ёдна недысціпіраванія бавіччя як петровскі та міклошевскі тубеля частко шор. Змаганія ёсць закончыло зос 3:3. За госьціх далі тол: Костельник, Бутко и Мате,

які, чом таж так велі иду на лічене. Такі таж красны і вельмі ядлово и смереково зесі, же ёсць их пакожа напатріт. И мы воздух Ровно зме вінши на облаках, удаховаваць го до себе, а од тогі росли каю плюща и пашо разімсялена. На ёдной штатайі отарнул Мірослав лісца зос лістах и почял их пушыць пре облак. Понеже там гайзібан ровно круці, у другім вагону вонкі ляглі толі ліспа. Настала весела забава, у котрой браца учні да-блікіе и Наріара. Кед постало лістах прыклад шпр на паперы, а исодлуга пінчы пульці паперы до нашого вагону...

Так нам време шындкі прешло и мы сірэлі до Пласе. Ту сме пошедзіли до автобуса, до единага шора, бо мы уж пуговакі, як ѿно дружтво.

У Црнаводзі зме ёсць сердечно адціпілі и ризиты. А я себе дужац: Одкадз Варвара, такі красны душа и такі весела прырада, кед в хоротліа... И по міг сюж себе ішак одгледаць тогі инстанс леж так: „Ден Бот ей могол дац... Такса волк Божк...“ А тэрэя прыміце сердечні лоздран. О Селіцах и морю капіншем другіраз кед Бот да часу и здравіт.

Мірон Т.

Оглашайце у „Р. Новінох“!

а за домашніх А. и Й. Пушкави Олесар. Треба сломнути іще Голіка и Гарсая од петровчанах и Бучига и Виславского од мілошевчанах, котри добре баяли. Любали бы зе да ще тити змагання и на даний отримую, але у спортивни и пригірським духу. Цетвовчан.

Руски Керестур.

Р. Н. Читальня у Р. Керестуре дзенкус и з того места шацким школарам-школьникам на афкоци ково приихтана "Дзе Проспіты". Дзенкус шацким установкам и удруженням по долі земеделя награда за високістні старш. Док таких людях яки су герас по тих установах и управівих маме, даты можемт симено патрик напредок и нацдачац не ише пекши и красавім успіхом у народній роботі.

Читальня дзенкуе з шацким по даки свою ствари га виставу, як и тим по ю універсал. Наградзены од кароком одредзеней хемісні тити особи: п. п. Тамко Ана, Іржика Шандэр, Коноп Оленка, Біндас Любка, Гарди Петро, Лібдоа Ана, Надь Марія, Фірак Іринка, Чот Іринка, Рамак Фебріна, Фі Фебріна, Радван Кесна, Іланчак Міхала, Стржбер Гафіка, Міхал Радован и Надь Меланка.

Приход од виставы була прект 600 членар, а пріход зес Академій прект 1.700 членар. Шыдэ тут пріход Читальня дава "Проспіти".

Одбор.

Умарал. Кінн Мітро, іанчмар зас. Кегін ұвар у 42. року од ёфтихи. Был познаты їх добры и іаждома привіти чловекі. — Міхал Дюра умар у 69. року жывога.

Цо пише бачи Дюра?

Огітувах; — о слуханію и — одпітованіс бачника Дюра.

Слаша Ісусу Христу и на шинки му слава! Паве Редактор!

Гінто ми гварели же прішто писмо на Проспіту у якім ми ще указуя велика чесць и велику титулу ще мы дава, але ище я розказуя ще бич зекой яс писал до тих ёвінкох. Та, зінто, пане як од тих сок по любя титулы, але кед уж так же сам заслушаця, я бя нас ходзел да дзялк пабвоице агрес од тих любо там, — од тога, що писко писал, я пошайце ми да му підліскуя, — як братоў, бо зме шинки, як не гвари, — браца, а вон, як га Бог поясав на многая ліба, кед так краішн піши — найвялікайши.

А тога по о розказу, пре писане, та по слухам и то. Однім ще пешка од шацкіх цо спіл их ускубиця и од тих по сок ях ище сцял ускубиця, да розказ на пріход. Мой пікнейня д'ло, (то я имал дажеди д'ло), газрел: „Дюри, (тэль сам як не бул бачи), жаркій нато, кед війдзет медзі старших людях, да ях по уніні мудросям и не поулучиши, бл то ай кус не шумве". Ты відзінде осталі жи у разуме же то треба знац я слухац, а ис яким ашкавац. Хіба то, юе улі почінам и младніх служасяне лем старших. Вони кед ис добре порозітраже та то віпадан так по шацкіх обісах ця лем же старших ке усім мудросям, але ай младніх. Мац позе сікови: — Ніз сіну, чадо моё, до дутену та туса мацеря за динар класу и за пол динара попрү. А чадо юе и ногіша та гваря мацеря: — „Іззіце він, бо я не мэм часу, муніч юе зес супеловам Янкіком бавіц ка — хой". — Мац, кед сце попрү за пол динара и класу за динар, та муни тажа пойсі, —

Лебо позе одец сікови;

— Не стой ми сіму пред церкву кед слухаба стой, бо то гальба и грих, и я иссцем да так робиш. А сін, іраче прето, же то

гальба и грих и сіце же тик ёвасе да ще роби — та так зроби, як остане вонка у Сабадашкай кануркі и чуда каніц.

Мац позе дзялкі наіз із зоху, бо с младні, а зінто пре то же в младні — як пойдзе, а посе мац юе наіз із здзялкі да карачі сама, та пойдзе гоч и сама. Та таки то хандзік швіт пешка. Не може чловек буд разумін, цо бя треба розказац же би вон скел послухац. Но я ми старши то обрацели так, юе тэрэз слухаме и старших и младніх, — а младні обрацели так юе па слухаю ўкіко.

Та на тай зме топікя. Міне бяра жаль, та ю редакторе, юе вам уж не будзем шмек писат, а чельно бич іншо ізде знац пінгас. А тэрэз — гум. Але ѹе жи паня мілда же будзе х кіач кед учую же бачи Дюра одложел свойо пірко за груду и почав од тэрэз тай юе робиц.

Препісуха піццік по сок ім як жаль зрабея наіз юе не грабаю юе сам и ціянду гутпраз.

А юе бя юе пізяце дахто наіз по му жаль же мою діречку будзе за греду ардзапіц, та наіз вам то да візіц, та іншо із зор позніхсум, о жушкох янісі, ба сам іншо о тим юе пінгас, а і една красаву прыгівістку ююм и поучну, а баро. Но та так юе... . Зблотом паня, я не гітапаце юе... . Зблотом, здрави останайце.

Писаце пісю Маткей Божкі пасце тут піццік а писаіт о бачи Дюра з Керестур.

Вистава народных работ — ВІШІВАНКОХ.

Вистава народных вішиванкох и рускій старшина була размесцена у Проспітам дзе у трох хіялках. Сцеме ту онісці дзенкус туту виставу на памятку тей важнай подзії у нашым народніх рускіх язвонце.

У першай хіялі буды віложжэн ручныя работы народны вішивані: блузы, ручайсы, парткі, фіранты. Сдзіх фіронты на нашым рускім язікі з нашіх народніх мустравік досгвали першу награду. А тое бул візіц да ѹе укаже, юе и якія народна праца робота може буц віложжэн с баро красаса, лічен кед юе ю красава поріхта. Першу награду досгала и една вішиванка блузна. Помеды поедзіні вішиванікі ствари стады бабікі обласчены у стади народніх рускіх язвоні. Були сіні красави, лічен якібачу их лепше будо віложжэн у другіх хіяліх ѿдно зес другіма цছемета-хідзі старшина. Крем того хібела и по една бабікі обласчена у якію народній шкады по их якія якію бранца на Горінія и Галіції. Віложжэні стварох пропорціонально будо досці міто. Цяла тэса хіяла була прибрана зес нашымі тканімі рускімі ручайсімі и вішиванімі стиками (гоблени). Дзевяці рускі ткані ручайсікі вінтарах вістрэвади як ремек-дло цо вінчалі в под вреденіх рукох нашіх гауджаніх, и з тим наіз доказац юе наш рускі народ віше мац красаву работу, котру и неішака ю треба запушціц або глядзец, да ю замені зес цудзімі лем элементамі.

У тай хіялі буды віложжэн дзядкі ручныя работы, котри були більш добре и віробені в красаві, але прето же су юе у нашым народным духу не могла буц наградзені.

У другій хіялі буды віложжэн наша дадна пошия, а и дасдка ручныя работы. Більші красного опічечі и блузы могли гае відзінцы и стари чакіми, жолти, красави, межы у котрих ще шишелі дажеди нашо дідоре и бабі, выдзелі сіе стару руску красаву вішиванку пізяте, а коло наіз и стару кідзель да ю

вредна кога наіз рускій обрацала, як цо ю и пешка образа, и віробяя сібе пласно да из юм вішівац и укаже ѹе зна любіц и зробіц тога до красне. Там буд архів и каса пашних майстроў, цо ю себе зробіли ізд 150 роках, а коло наіз якірана мілда у набурківім опічечу увіяніа у пашнікій хусткі, а на главі красна парта. А ізд кіміа стара лавка вікістована, котра би вон могла вельмі прыніседац, о пашних крецкох цо ю тай прешедзенія дейк часі, и да суту азія бі зан тэзіз пітрыгоедац и о жаде, цо були гордага невесты, и о паділедовіх сукініх з пінскай капе преніспаси. Та хіялі то стара и примішую нас да дучеме на заму стару сцвініцу, да ѹе сій саюлеме. Прето бі будо барэ добре, да гауде и гауде тих старых стварох меркую на них и не даго им праціуп, а іншо лепіце би було да их подзарозо Проспіту, да віна зроби музей плюсін рускій старшина и пасклада их на вісну памятку нашай славнай прешасні.

У трэцій хіялі буды наізікі и сінікі и стары и каси. Сдзіх представілі нам нашіх юдох, кед іншо пісцікі дайбікі зес польскімі гомбічкамі, другі сінікі образы пізялота наіз о віри и побліжаніці нашага народу, трэці сінікі пізялі часі и кам зінівут у іх. Три сінікі образы памяшані на сінку и вонкі маю по 150 рокі. Ту якіи од кеды наізі хідзе прышли до тих краіх. За сінікі нашіх хандзіх малаюрох якікі лавесці юе су уметнікі зробіш, якікі указану добру дзенку вінчаніх мілых людях, котри сіу постас и у тим саюлеме. Векія часі пізяліх праціупаю природу. Медзя тіма барэ красни і образы пок. павіннітелькі Чижмаровай.

На там юе хіялі вістаяя. Правда эона жалка, але с наша, перша руска. Под кояром стал стародавнік залут, готово пачац од драгін. Стары лістэ паметаю як ѹе ю юм чехію рабело. Ми уж непіка напредолі, наме пінскі модерні. Наша матерніца культура попіла вельмі напредок. Да ю Бог да покрочи напредок и духовна культура, да можеме на рох півесь, юе наша прескітія работа у 1938. року була всікіа и „Дзень Проспіту“ ведко зес народную віставу вельмі красаві як ю буд 1937. року.

ШИРОМ ШВЕТА

Поліцы осудзілі пасціго панота Ватуцінскага у срезу Іштю у Гаіничы на 6 мільёнаў гарэвіту, як у пінску ретругах вінчалі юе юніго ретруга арамака по украінски, а ю так як га Польшы вакріпсан. Такі робія вінамі тити славнікі „бранца“!

Церкви польца народу у Бягечкай, голік зініе, Гітлер ведац з церкву борбу и каре строго кождаго, хто баржей любіц и служыц церкви предпісі, як Гітлерово.

Большевізівца Польску гу московікі бойцівізі чим скорей. Эта одредзенія зелье панекі за большевікі агітацию у польскій державі, вельмі печей як за другіх вікіні державі. Польска перша гунада большевікох и у остатні часы отварено юе інспіраторысіс трыма панроці большевікох, донара ѹе з Гітлером процы большевікі фронту и неішака юе большевіці пінскім дзень Польшы зес сінію агітацию подкісніц.

Віщадан наідайство находац кірківі з Місія Славін. Терно ѹе охіріло, як і большевікі организація міледка із Украіні Комісія робела у національнім украінскім духу и прырачыла сваіх членох за реалізацію процы большевікох. То вельмі неішакіх большевікох, бо біні члені большевікох

